

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 9Co/421/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 0018202549
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 08. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dana Popovičová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2019:0018202549.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dany Popovičovej a členiek senátu JUDr. Viery Bodnárovej a JUDr. Andrey Galdunovej v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, zastúpeného TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5 proti žalovanému: H. L., nar. XX.X.XXXX, bytom v Ú. X, o zaplatenie 592,43 eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Michalovce zo dňa 7.9.2018 č.k. 11Csp/66/2018 - 106 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok v zamietajúcom výroku a vo výroku o trovách konania.

Nepriznáva stranám nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Michalovce (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi 340,28 eur s príslušenstvom bližšie špecifikovaným vo výroku rozsudku s tým, že priznanú sumu povolil žalovanému splácať v 15,00 eurových mesačných splátkach, splatných počnúc nasledujúcim dňom od právoplatnosti rozsudku vždy do 25. dňa toho ktorého mesiaca pod následkami straty výhod splátok. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Priznal žalobcovi náhradu trov konania voči žalovanému v pomere 14,88%.

2. Rozhodol tak o žalobe, ktorou sa žalobca domáhal voči žalovanému zaplatenia 340,28 eur s prísl.

3. Súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní a po právnom posúdení veci v zmysle § 488 Občianskeho zákonníka, § 409 ods. 1 Obchodného zákonníka, § 43 ods. 1 až 4, § 43 ods. 15, § 44 ods. 1 až 6 zák. č. 351/2011 Z.z., § 52, § 53 ods. 1 až 3, § 54 ods. 1, 2, § 517 ods. 1, 2, § 544 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, § 3 nar. vlády č. 586/2008 Z.z. vzal za preukázané, že právny predchodca žalobcu spoločnosť Slovak Telekom a.s. uzatvorila so žalovaným zmluvu o pripojení v zmysle zák. č. 351/2011 Z.z. Obsahom zmluvy sa stal záväzok, že spoločnosť Slovak Telekom a.s. bude žalovanému poskytovať dohodnuté/aktivované služby a žalovaný bude dodržiavať dohodnuté zmluvné podmienky, najmä riadne a včas platiť cenu za poskytnuté služby, ktorú vyúčtuje dodávateľ na základe faktúr, ktoré vyhotoví. Slovak Telekom a.s. vyúčtoval žalovanému cenu za mesačné poplatky, hlasovú spotrebu, nehlasovú spotrebu a iné poplatky a služby faktúrami č. 7503685210 so splatnosťou 11.5.2015 na sumu 149,66 eur - žalobca uplatňuje sumu 144,67 eur, č. 7504663567 so splatnosťou 9.6.2015 na sumu 131,43 eur - žalobca uplatňuje sumu 106,63 eur, č. 7505656552 so splatnosťou 9.7.2015 na sumu 34,98 eur - žalobca uplatňuje sumu 29,99 eur, č. 7506680768 so splatnosťou 10.8.2015 na sumu 34,98 eur - žalobca uplatňuje sumu 29,99 eur, č. 7507638261 so splatnosťou 9.9.2015 na sumu 48,82 eur - žalobca uplatňuje sumu 29,99 eur, z ktorých súm si v tomto spore uplatnil sumu celkovo 340,28 eur, ktoré sumy žalovaný ku dňu rozhodnutia súdu vo veci samej neuhradil.

4. Z dokazovania vykonaného súdom prvej inštancie vyplynulo, že pohľadávka voči žalovanému uplatňovaná v tomto konaní bola na žalobcu postúpená na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 21.6.2017 v zmysle § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka z postupcu obchodnej spoločnosti Slovak Telekom a.s..

5. V konaní nebolo pochyb o tom, že žalovaný doposiaľ uplatnenú sumu vo výške 340,28 eur žalobcovi ani jeho právnomu predchodcovi neuhradil, preto súd žalobe v tejto časti vyhovel a zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi 340,28 eur.

6. Spolu s istinou zaviazal žalovaného uhradiť žalobcovi aj zákonné úroky z omeškania, tak ako vyplýva z výrokovkej časti napadnutého rozsudku s tým, že začiatok omeškania u jednotlivých platieb stanovil od splatnosti jednotlivých faktúr.

7. Pokiaľ žalobca v tomto konaní uplatnil voči žalovanému nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 252,15 eur, súd tento nárok vyhodnotil ako neopodstatnený a žalobu v tejto časti zamietol.

8. Žalobca nárok voči žalovanému ohľadom zaplatenia zmluvnej pokuty odvíjal od uzavretia dodatku k zmluve o pripojení tvrdiac, že na zabezpečenie záväzku viazanosti bola medzi zmluvnými stranami dojednaná zmluvná pokuta s klesajúcou výškou podľa dĺžky trvania plnenia zmluvy, pričom základ zmluvných pokút bol dojednaný vo výške 150,00 eur a 228,00 eur. Za každý deň plnenia zmluvy sa základ mal pomerne znižovať. Vyúčtovaná suma zmluvnej pokuty bola vypočítaná podľa vzorca, ktorý vyjadruje denné klesanie zo základu pre výpočet plynutia doby viazanosti až do ukončenia zmluvy v dôsledku porušenia záväzku viazanosti alebo odo dňa prerušenia poskytovania telekomunikačných služieb v dôsledku porušenia záväzku viazanosti. Žalobca vyúčtoval zmluvnú pokutu žalovanému faktúrou č. 7601837117 so splatnosťou 9.3.2016 vo výške 252,15 eur.

9. Súd prvej inštancie konštatoval, že dohoda o zmluvnej pokute spĺňa formálne náležitosti v zmysle § 544 až § 545a Občianskeho zákonníka, ale súčasne tiež konštatoval, že ide o zmluvu spotrebiteľskú, ktorá sa riadi ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka.

10. V tej súvislosti uzatvoril, že ustanovenia o zmluvnej pokute tvorili predtlač dodatku k zmluve bez možnosti voľby jej prijatia alebo odmietnutia. Zmluvná pokuta dojednaná v bode 2 dodatku k zmluve o poskytovaní verejných služieb vzhľadom na charakter jej dojednania a začlenenia v texte právneho úkonu nebola dojednaná individuálne. O takéto individuálne ustanovenie by išlo vtedy, pokiaľ by táto časť dohody bola výsledkom výslovného dojednania účastníkov. Tým sú vyvrátené tvrdenia žalobcu o tom, že žalovaný mal možnosť voľby zobrať si mobilný telefón s ním vybraným záväzkom. Takáto domnelá voľba spotrebiteľa bola len iluzórna a vytvárajúca „efekt bludiska ďalších záväzkov“. Žalobca v tomto smere nepreukázal opak, tak ako má na mysli § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka. Platí preto prezumpcia predpokladaná zákonom, že v danom prípade nejde o individuálne dojednanú zmluvnú podmienku. Navyše takáto zmluvná pokuta je dojednávaná dodávateľom za rovnakých podmienok vo všetkých zmluvách či dodatkoch vo vzťahu k spotrebiteľom. Súd prvej inštancie vyhodnotil takto dojednanú zmluvnú podmienku o zmluvnej pokute ako neprijateľnú, ktorá je v zmysle ust. § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neplatná. V tejto súvislosti odkázal na judikatúru súdov s prihladením na judikatúru Súdneho dvora EÚ.

11. V tej súvislosti tiež konštatoval, že už viackrát bolo judikované a právoplatne rozhodnuté súdmi o neprijateľnosti zmluvnej podmienky, ktorou bola dohodnutá zmluvná pokuta v pevnej, ale aj čiastočne degresívnej výške bez ohľadu na charakter a závažnosť porušenia povinností, ako aj dôležitosť zabezpečovanej povinnosti.

12. Podľa názoru súdu prvej inštancie je nepochybne právom žalobcu ako poskytovateľa služieb zabezpečiť splnenie povinnosti odberateľa služieb - zákazníka, pričom zmluvná pokuta je jedným z vhodných inštitútov. Predmetom zabezpečenia v prejednávanej veci bola povinnosť žalovaného riadne a včas uhrádzať odplatu za poskytnuté služby, ako aj povinnosť po určitú dobu zostať v právnom vzťahu s poskytovateľom služieb a využívať dohodnutý rozsah služieb. Rozsah „výhod“ poskytnutých právnym predchodcom žalobcu však bezpochyby tvorí podstatu ofenzívnej obchodnej politiky telekomunikačných operátorov v snahe získať zákazníka a zabezpečiť odbyť služby minimálne po stanovenú dobu.

Zákazník sa riadi na základe snahy získať určité výhody pri predpokladanej spotrebe a nie však každý zákazník si dokáže riadne vyhodnotiť aj povinnosti vyplývajúce z tejto voľby a viazanosti. Aj pri dojednaní zmluvnej pokuty je potrebné zachovať korektný prístup k právam zákazníka ako spotrebiteľa a sankcie nesmú mať taký charakter, že znemožňujú uplatnenie akejkoľvek inej voľby. Viazanosť zotrvať v zmluvnom vzťahu po dobu 18, 24 až 36 mesiacov je pomerne rozsiahly záväzok, najmä s ohľadom na rôzny vývoj cien, technológií, ale aj ekonomickej a sociálnej situácie. Vysoká sankcia za porušenie povinnosti zotrvať v zmluvnom vzťahu, v danom prípade 252,15 eur nesmie znemožniť zákazníkovi možnosť voľby a to ani možnosť ukončiť zmluvný vzťah, či odmietnuť poskytnutie tej ktorej poskytnutej služby o aktiváciu ktorej nežiadal. Sankcia spočívajúca v regresívnej zmluvnej pokute musí zodpovedať nielen času a rozsahu porušenej povinnosti, ale aj charakteru porušenia povinnosti a závažnosti porušenej povinnosti a zároveň sa musí odvíjať od skutočnej a reálnej ujmy, ktorá porušením povinnosti vznikne. Zmluvná pokuta nemôže nahrádzať očakávané príjmy. Povinnosť zaplatiť zmluvnú pokutu hoci aj v regresívne stanovenej výške, ktorá nie je zanedbateľná, presahuje cenu „zľavy“ pri mobilnom telefóne a je niekoľkonásobkom paušálnej mesačnej platby, ktorá znemožňuje možnosť voľby, deformuje obchodné prostredie a pôsobí v určitom rozsahu monopolne a disproporčne.

13. Na základe týchto úvah súd prvej inštancie vyhodnotil dojednanú zmluvnú pokutu ako neprimerane vysokú, nereflektujúcu charakteru, rozsahu a závažnosti porušenej povinnosti, ktorá je sankcionovaná absolútnou neplatnosťou takéhoto dojednania ako neprijateľnej zmluvnej podmienky v spotrebiteľských zmluvách. Preto nevyužil ani tzv. moderačné právo upravené v § 545a Občianskeho zákonníka a vyslovil, že toto dojednanie o zmluvnej pokute je neprijateľnou podmienkou. V tej súvislosti poukázal na aktuálne rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach zo dňa 7.2.2018 č.k. 11Co/199/2017, ktorým bol potvrdený rozsudok Okresného súdu Michalovce zo dňa 6.2.2017 č.k. 24Csp/59/2016, ktorý vyslovil rovnaký právny názor ako súd v tomto prípade v časti nepriznania regresívnej zmluvnej pokuty, stanovenej rovnakým mobilným operátorom a rovnakým spôsobom, teda s regresiou.

14. Na základe týchto úvah zamietol žalobu ohľadom zmluvnej pokuty.

15. V súlade s § 232 ods. 4 zaviazal žalovaného uhradiť priznanú sumu v splátkach tak, ako vyplýva z výroku rozsudku.

16. O trovách konania vzhľadom na čiastočný úspech žalobcu rozhodol tak, že mu priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 14,88%. K tomuto záveru dospel tak, že od úspechu žalobcu vo výške 57,44% odrátal úspech žalovaného vo výške 42,56%.

17. Proti tomuto rozsudku, a to proti zamietajúcemu výroku a výroku o trovách konania v zákonnej lehote podal odvolanie žalobca z dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h/ C.s.p. a odvolaciemu súdu navrhol, aby rozsudok v napadnutej časti zmenil tak, že mu vyhovie a prizná žalobcovi nárok na náhradu trov konania. Alternatívne navrhol rozsudok v napadnutej časti zrušiť a vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. V dôvodoch odvolania poukázal na účel dojednania o zmluvnej pokute v zmysle § 544 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktorým je donútiť dlžníka pod hrozbou majetkovej sankcie k riadnemu splneniu záväzku. Dojednaná zmluvná pokuta má predovšetkým čeliť porušeniu povinnosti (funkcia prevenčná), lebo ak bude zabezpečená povinnosť splnená, bude hlavná funkcia zmluvnej pokuty vyčerpaná. Je zrejmé, že žalovaný porušil svoje povinnosti poskytnúť žalobcovi zmluvne dohodnuté plnenie, ktorú skutočnosť však súd vôbec nezohľadnil. Odôvodnenie rozsudku nereflektuje požiadavku uvedenej v ust. § 53 ods. 12 Občianskeho zákonníka. Súd prvej inštancie pristúpil k hodnoteniu zmluvnej podmienky vo všeobecnej rovine, keď sa nezaoberal nárokom na zmluvnú pokutu s ohľadom na konkrétne okolnosti, t.j. skutočne nárokovánú výšku zmluvnej pokuty vo vzťahu k dlžnej sume, časové obdobie, v ktorom bol žalovaný v omeškaní, závažnosť porušenia povinnosti a pod. Nesúhlasil s názorom súdu prvej inštancie, že zmluvná pokuta nie je v danom prípade výsledkom individuálneho dojednania účastníkov. Žalovaný mal možnosť vybrať si mobilný telefón a k tomu poskytnutú službu zo širokej škály ponúkaných tovarov a služieb. Zmluvná pokuta v danom prípade predstavuje paušalizovanú náhradu škody. Zmluvnou pokutou žalobca zabezpečí návratnosť poskytnutej zľavy zo stanovenej ceny poskytovanej služby alebo navrátených zariadení, ktoré boli žalovanému poskytnuté v rámci zvýhodnenej ceny. Právny predchodca žalobcu určil základ výšky zmluvnej pokuty vo vzťahu k cene poskytnutého zariadenia a zľavenej ceny za poskytnuté služby. Zmluvná pokuta bola v danom prípade stanovená so zohľadnením počtu dní, ktoré uplynuli z doby viazanosti regresívnym spôsobom. Poukázal na rozsudok Krajského súdu v Trenčíne zo

dňa 19.10.2017 sp.zn. 19Co/142/2016 a rozsudok Okresného súdu Žiar nad Hronom zo dňa 15.8.2017 sp.zn. 4Csp/24/2016 a Okresného súdu Malacky zo dňa 27.10.2017 sp.zn. 7C/256/2016.

18. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací prejednal odvolanie žalobcu bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“) v rozsahu danom v ust. § 379 a § 380 C.s.p., z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je opodstatnené.

19. Rozsudok je v napadnutom zamietavom výroku vecne správny, preto ho odvolací súd v zmysle ust. § 387 ods. 1 C.s.p., potvrdil.

20. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 21.8.2019 o 9,35 hod. v pojednávacej miestnosti č. dv. 202/II. poschodie, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli zverejnené dňa 14.8.2019 na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach v zmysle ust. § 219 ods. 3 C.s.p.

21. Žalobca namieta odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h/ C.s.p., teda že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

22. Odvolací súd po preskúmaní odvolania dospel k záveru, že namietaný odvolací dôvod nie je naplnený. Súd prvej inštancie zo zisteného skutkového stavu vyvodil správny právny záver.

23. Správne, podrobné a zákonu zodpovedajúce sú aj dôvody rozsudku, s ktorými sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje a na tieto odkazuje (§ 387 ods. 2 C.s.p.).

24. Odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie dáva odpoveď na všetky argumenty uvádzané žalobcom v odvolaní. Žalobca pritom uvádza skutočnosti, ktoré už boli uvedené pred súdom prvej inštancie a s ktorými sa súd náležite a správne vysporiadal pri rozhodovaní vo veci, preto odvolacie námietky nie sú spôsobilé spochybniť vecnú správnosť rozsudku v napadnutom rozsahu.

25. K dôvodom uvedeným v napadnutom rozsudku a k odvolacím námietkam žalobcu odvolací súd dopĺňa nasledovné:

26. Odvolací súd považuje za správne úvahy súdu prvej inštancie, ktorý dojednanie o zmluvnej pokute vyhodnotil ako zmluvnú podmienku, ktorá nebola individuálne dojednaná. Dojednanie o zmluvnej pokute je súčasťou vopred pripravenej formulárovej zmluvy vyhotovenej právnym predchodcom žalobcu, ktorej obsah nemal žalovaný možnosť ovplyvniť, ani jednotlivé zmluvné dojednania individuálne dohodnúť a dosiahnuť tak zmenu formulároveho znenia. Pokiaľ mal žalovaný záujem o poskytovanie telekomunikačných služieb, musel sa s obsahom zmluvy, vrátane dojednania o zmluvnej pokute stotožniť a zmluvu ako celok podpísať. Neexistujú tiež žiadne pochybnosti o tom, že spotrebiteľ v danom zmluvnom vzťahu bol v pozícii slabšej zmluvnej strany z hľadiska vyjednávajúcej dosiahnuť zmenu vopred naformulovanej zmluvy. Nemožno sa stotožniť s odvolacou námietkou žalobcu, že súd prvej inštancie pristúpil k hodnoteniu tejto zmluvnej podmienky vo všeobecnej rovine, keďže v danom prípade zohľadnil konkrétne okolnosti, t.j. skutočnú výšku uplatnenej zmluvnej pokuty vo vzťahu k výške dlžnej sumy a aj závažnosť porušenia povinností zo strany žalovaného tak, ako vyplýva z odôvodnenia napadnutého rozsudku.

27. V danom prípade obe zmluvy o poskytovaní verejných elektronických komunikačných služieb majú charakter zmlúv uzatvorených na dobu neurčitú a nič na tom nemení ani žalovaný prevzatý záväzok zotrvať v týchto zmluvných vzťahoch po dobu 24 mesiacov. Ust. § 44 ods. 11 zák. č. 351/2011 Z.z. ustanovuje možnosť účastníkovi zmluvy vypovedať zmluvu o poskytovaní verejných elektronických komunikačných služieb uzavretú na dobu neurčitú z akéhokoľvek dôvodu alebo bez uvedenia dôvodu. Využitie zákonom danej možnosti vypovedať zmluvu tak nemôže predstavovať porušenie povinností, za ktoré možno požadovať zaplatenie zmluvnej pokuty. Rovnako aj dojednanie zmluvnej pokuty za nezaplatenie ceny za poskytnuté služby bez toho, aby táto reflektovala výšku nezaplatenej ceny je podľa názoru odvolacieho súdu neakceptovateľné z hľadiska ochrany spotrebiteľa. Nemení na tom nič ani fakt, že žalobca sa snažil pri dojednaní zmluvnej pokuty zohľadniť časový aspekt porušenia tejto povinnosti vyjadrený v dennom klesaní základu zmluvnej pokuty počas plynutia doby viazanosti

do dňa porušenia poskytovania služieb. Takéto dojednanie zmluvnej pokuty totiž nereflektuje výšku nesplneného záväzku spotrebiteľa voči dodávateľovi v tom ktorom okamihu zmluvného vzťahu, teda výšku vzniknutej pohľadávky. Zmluvná pokuta odvíjajúca sa od dĺžky zmluvného vzťahu tak umožňuje poskytovateľovi služieb požadovať od spotrebiteľa zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške podstatne prevyšujúcej samotnú pohľadávku vzniknutú porušením záväzku zaplatiť cenu poskytnutých služieb. V danom prípade výška požadovanej zmluvnej pokuty 252,15 eur dosahuje takmer výšku vzniknutej pohľadávky takmer 340,28 eur.

28. Správne preto rozhodol súd prvej inštancie, pokiaľ považoval dojednanie o zmluvnej pokute obsiahnutej v dodatku k zmluvám o poskytovaní verejných služieb za zmluvné dojednanie spôsobujúce značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, teda za neprijateľnú zmluvnú podmienku v zmysle ust. § 53 Občianskeho zákonníka.

29. Z dôvodov vyššie uvedených odvolací súd potvrdil rozsudok v zamietajúcom výroku vrátane výroku o trovách konania podľa § 387 ods. 1 C.s.p. ako vecne správny.

30. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. tak, že nepriznal stranám sporu nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Žalobca bol v odvolacom konaní neúspešný, preto mu nevznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania a úspešnému žalovanému trovy odvolacieho konania nevznikli.

31. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).